

HELYZETJELENTÉS A SZOCIÁLIS ÁGAZATBAN DOLGOZÓ MUNKAVÁLLALÓK MINDENNAPJAIRÓL

A „SZOCIÁLIS VÉNA”, SORSOK, ÉLETEK, TRAGÉDIÁK ÉS

A szociális ágazat sajnos a jelenlegi Kormányzat „mostohagyermek”... 14 esztendeje a magát kereszténynek és szociálisan érzékenynek valló Kormány pont a szociális ágazatot tekinti úgy, mintha nem is létezne! Pedig közel 90 ezer munkavállaló végzi ebben a szférában minden nap, sokszor emberfeletti munkáját! Teszi ezt azért, mert hivatásának tekinti az elesetteken és rászorulókon való segítést, és teszi ezt annak ellenére, hogy a Miniszterelnök csupán „bátor önkénteseknek” titulálta Őket a Covid időszaka alatt végzett emberfeletti munkájukért is. Teszi ezt ez a 90 ezer ember azért, mert a segítségre felelködött és született egy mérhetetlenül erős „szociális vénával”, ami azt súgja neki minden nap, hogy „menned kell, csinálnod kell, segítened kell”!

Azonban 14 esztendeje már, hogy ezt csupán „Köszönömmel” honorálják a döntéshozók! **Azonban a „köszönömmel” sehol nem lehet fizetni! Ezért, a szociális ágazat dolgozói kénytelenek másodállást, plusz munkát vállalni, hogy a számláikat ki tudják fizetni, a boltban be tudjanak vásárolni!**

A dolgozók szavaival élve: „**Pluszban dolgozok munka előtt, munka után, este és hétfőig is...**”

Ennek egyenes következménye, hogy minimális időt tudnak tölteni családjukkal, gyermekeikkel. Arról nem is beszélhetünk, hogy kikapcsolódás, aktív pihenés, rekreáció, feltöltődés!

Az elmúlt években hatalmas lett a bérkülönbség a szociális ágazat és az egészségügyi szektor között. Rengeteg munkavállaló átvándorolt az egészségügybe és ott folytatja segítő tevékenységét – cirka dupla annyi fizetésért, mint amennyit a szociális ágazatban keresett. **Ezért, a szociális területen nagyon nehéz a munkaerő utánpótlás, óriási a szakemberhiány egy-egy területen!** Az ágazatban „maradó” szakemberek pedig a „távozó” kollégák munkáját is el kell, hogy lássák. Ezért többszörös munkát végeznek – ugyanazért az éhbérért....

A szociális szakemberek teszik ezt éjt nappallá téve, időt és energiát nem kímélve! **Sok esetben rámegey a családjuk és rámegey az egészségük....**

Az elmúlt 5 esztendőben egy 70 fős munkavállalói kollektívában 4 olyan eset is történt, ami **ÓRIÁSI** figyelmeztető jel volt, hogy **„EZ ÍGY NEM FOG JÓHOZ VEZETNI!”** ... és sajnos **2 hete be is következett egy sajnálatos tragédia...**

De kezdjük az elején a történetek ismertetését...

Az egyik, 62 esztendős, a házi segítségnyújtásban dolgozó, felsőfokú végzettségű, magasan képzett, igazi szociális vénával megáldott munkavállaló. Közel 40 esztendeje dolgozik az emberekért. Kezdetben az egészségügyben, majd 2000. óta a szociális ágazatban tevékenykedik és segíti az idős, elesett, segítségre szoruló embertársainkat. A fizetése arra elég, hogy éhen ne haljanak... a hónap közepéig. Ezért, éjt, nappallá téve „fusizik”, hogy a hó végén is legyen kenyér az asztalon. Azonban, a szervezete intő jelet küldött a számára, hogy **„Eddig és ne tovább!”** Történt ugyanis, hogy 2019. szeptember 02-án erős fáradékonysággal ébredt, a vérnyomása nagyon magas volt, viszont a pulzusa alig volt mérhető! A házi orvosához fordult, aki

azonnal mentőt hívott és a klinikán azonnali életmentő műtétet hajtottak végre, pacemakert ültettek be neki.

Ez egy **!** volt számára... A segítő szakmát nyugdíjba vonulásáig folytatja, azonban plusz munkát már csak mértékkel tud vállalni. A kiadásai fedezéséhez felnőtt gyermekei kell, hogy segítsék.

A másik, 42 esztendő, szintén a házi segítségnyújtásban dolgozó Kolléga. Ő is a szociális elhivatottsága végett teszi mindennapi teendőit, 2009. óta. A megalázóan alacsony fizetését ő is plusz munkával kell, hogy kiegészítse. Az ő szervezete is jelzett, hogy „**Lassíts!**”, mert 2023. augusztus 16-án szorító mellkasi érzéssel, légszomjjal, karba sugárzó fájdalommal, 230-as vérnyomással vitték a sürgősségre, ahol szívinfarktus gyanújával kezdték meg a vizsgálatait. Azonnali életmentő műtét következett, mely során Stentet ültettek be

neki. Ez egy **!** volt számára... A segítő szakmát folytatja, azonban plusz munkát már csak mértékkel tud vállalni. A Férje kényszerül arra, hogy a jelenleginél is többet dolgozzon.

A harmadik, 46 esztendő, a hajléktalan ellátásban dolgozó Kolléga, aki sajnos a fent említett Kollégák tulajdonságaival és mindennapjaival bír. 2 hete magas vérnyomással, hányással, rossz közérzettel, szorító mellkassal kereste fel az SBO-t, ahol azonnal rohantak vele a műtőbe, szívinfarktus gyanúval. 2 db Stentet ültettek be neki és még 2 db vár rá. Jelenleg táppénzen van, de hála Istennek: **ÉL!**, de ez egy **!** volt számára is!

Azonban a negyedik Kollégánkat gyászoljuk... mérhetetlen irt és fájdalmat hagyott maga után... még fel sem tudjuk fogni. Ő múlt kedden lett volna 58 esztendő. 39 éve dolgozott a segítő szakmában, jövőre ment volna nyugdíjba. A házi segítségnyújtásban dolgozott gondozóként, nagy szakértelemmel, hatalmas empátiával, toleranciával. A gondozottak nagyon szerették, a Kollégák igazi „csapatjátékosnak” tekintették! Sajnos a gyalázatosan alacsony fizetés miatt neki is másodállást és plusz munkákat kellett vállalni. **Dolgozott reggeltől estig és hétvégén is.** 2024.01.23-án, délután rosszul érezte magát. Gyenge volt, szédült, fájt a gyomra és sugárban hányt. A mentő 190-es vérnyomással és 16-os vércukor értékkel szállította az SBO-ra, ahol a „kiválóan működő magyar egészségügy” 3 óra hosszáig csupán csak várakoztatta. Majd 3 óra hossza múlva EKG-t csináltak neki, majd azonnal vitték volna a műtőbe szívkatéterezésre, mert hátsó fali infarktusa volt. **Azonban már késő volt... túl késő... elment...örökre...**

Ez felfoghatatlan a Családja és az összes Kolléga, ellátott számára... mindemellet ELFOGADHATATLAN és ezt az üzenetet mondja Mindenki számára:

Legyen ez a döntéshozók számára is egy intő jel! **EMBER ÉLETEK** múlnak mostmár évek óta azon, hogy minden egyébre van ebben az országban pénz, csak a szociális ágazat munkavállalóinak méltó, a mindennapi megélhetést biztosító megbecsülésére nem!

Ez így nem mehet tovább! Cselekedni kell AZONNAL! AZ EMBER ÉLET NEM JÁTÉK!

Sajnos a megbetegedett Kollégák az állapotukat csak szinten tartani tudják, meggyógyulni ebből nem lehet! Az elhunyt Kollégánkat pedig visszahozni már nem lehet, ő kis angyalként teszi dolgát az égi rászorulók körében!

A fent leírt esetek csak a jéghegy csúcsa! Sajnos számtalan hasonló történetet ismertethetnék a 90 ezer munkavállaló köréből! A szociális ágazat dolgozói betegek, fáradtak, reményvesztettek, csalódottak és mélységesen megalázottak az anyagi és erkölcsi megbecsülés hiánya végett! Mindemellett úgy érzik, hogy az általuk segített embertársainkat a Kormányzat nyűgnek, feleslegesnek, tehernek érzi, éppen ezért nem nézi emberszámba az őket segítő szakembereket sem!

Viszon a fentiek tükrében:

Kérünk és KÖVETELÜNK, azonnali, méltó, a mindennapi megélhetést biztosító megbecsülést ANYAGILAG a szociális ágazat dolgozóinak!

